

SUR_10. Ostrá Hrana Britvy: Zostávať na Vrchole Vlny

Předcházející část: SUR_9. Jednobodové zameranie mysle

Pre českú a slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>. Editované Julom 05mar2022. Nasledujúce preložil a vyčákal Julio z angl. orig.: Dr. Dávid R. Hawkins, „Discovery of the Presence of God“, 2006, str. 122-123

Ostrá Hrana Britvy: Zostávať na Vrchole Vlny

Svedok/pozorovateľ je 'prístup' nepretržitej duchovnej zamyslenosti. Javy sa objavujú a miznú. Človek musí neustále vzdávať ⇒ túžbu javy prežívať, alebo ⇒túžbu 'ťažiť' zo zážitku samotného prežívania.

Je možné si všimnúť, že pocity a myšlienky vzchádzajú a opadávajú ako vlny. Očakávanie budúcnosti je výsledkom snahy ju ovládať, {a to} často na základe strachu. Strach, {snaha} ovládať {každučký okamih prežívania}, a očakávanie, sú spojené so zaostrením sa na prednú časť vlny prežívania. Na rozdiel od toho, lipnúť na myšlienkach a pocitoch, {držať sa ich zubami-nechtami} čo aj 1/10nu sekundy po vyvrcholení vlny, znamená zaostrovať sa a držať sa minulosti. Zaostriť sa treba na vrchol samotnej vlny, ako sa práve začína prevažovať do tej 1/10,000vej sekundy {otvorenej} clony 'prežívania'. Rozpoznanie tohto 'priestoru' je možné vnútornou črtou vedomia/vedomovania si, ktorá nepodlieha oneskoreniu. Nie je možné to uskutočniť dojmami vnímania {teda medzi myšlienkami}, pretože dojmy vnímania sa pohybujú presne takou istou rýchlosťou ako myšlienkové pochody.

Uvedomovanie si/Vedomie sa nachádza tesne pod alebo, {inými slovami, } pred funkciou diváka/pozorovateľa. Je tiché a nehybné, rovnako ako je obloha alebo samotný priestor. Zrieknutím sa: ⇒ očakávania, ⇒ lipnutia, ⇒ vyhľadávania rozkoše, alebo ⇒ vyhýbania nepríjemnostiam, zaostrenie zostáva upriamené na vrchol prchavého okamihu, úzkom ako ostrie britvy. Týmto vyrovnaným postojom, myšlienkové pochody a vyobrazenia postupne ustupujú a odhaľujú, že nosné pole je uvádzané do chodu žiadostivosťou a zámerom samotnej myšlienkovitosti. Ak sa zaostrenie a záujem presunie z obsahu na pozorovateľa/svedka, zistí sa, že pozorovateľ/svedok je (...) nelineárnou, neosobnou črtou, ktorá je prvotná, vrodená, a nezávislá..

Hoci sa táto meditácia/nepretržitá duchovná zamyslenosť môžu spočiatku javiť nezvyčajnými a ťažkopádnymi, vzhľadom na to, že sú v súlade s vôľou a Božskou energiou, sa napokon, a bez odporu, samonastavia {, ako prístup ku každodennému životu}. Ak si svedkované javy ani neželáme, ani im nekladíme odpor, a ani si ich

neceníme ako 'naše', tak začnú ustupovať a napokon opadnú. Následne je každý {jav}, už pri {jeho samotnom} vzchádzaní, vzdaný Bohu, a tichý zdroj energie, ktorý tak veľmi chce myslieť a prežívať, sa odhalí. Aby sme mu odobrali energiu, je iba potrebné vzdať {samotnú} túžbu Bohu {, nech sa On s tým zamestnáva}.

Predchádzajúce z angl. originálu: Dr. Dávid R. Hawkins, „Discovery of the Presence of God“, 2006, str. 122-123

Následujúcí část: SUR_11. Vzdávanie tvrdohlavosti